इति देवीं स विज्ञप्य प्राप्य निद्रां कथंचन
अपश्यद् योषितं स्वप्ने तद्गर्भगृहनिर्गतां । 146
सा दिव्याकृतिर् अभ्येत्य सदया 'इव जगाद तं,
भोः शक्तिदेव मा भैषीर्, न ते ऽनिष्टं भविष्यति । 147
अस्त्य् एषां दाशपुत्राणां नाम्ना विन्दुमती स्वसा,
सा प्रातर् वीक्ष्य कन्या त्वां भर्तृत्वे ऽभ्यर्थयिष्यति । 148
तच् च त्वं प्रतिपद्येथाः, सा 'एव त्वां मोचयिष्यति,
न च सा धीवरी, सा हि दिव्या स्त्री शापतश् च्युता । 149
एतच् छ्रुत्वा प्रबुद्धस्य तस्य नेत्रामृतच्छटा
प्रभाते दाशकन्या सा तद् देवीगृहम् आययौ । 150
बभाषे च 'एनम् अभ्येत्य निवेद्य 'आत्मानम् उत्सुका,
इतो ऽहं मोचयामि त्वां, तत् कुरुष्व 'ईप्सितं मम । 151
भ्रातॄणां संमता क्व् एते प्रत्याख्याता वरा मया,
त्वयि दृष्टे तु मे प्रीतिः संजाता, तद् भजस्व मां । 152
इत्य् उक्तः स तया विन्दुमत्या दाशेन्द्रकन्यया
शक्तिदेवः स्मरन् स्वप्नं हृष्टस् तत् प्रत्यपद्यत । 153
तया 'एव मोचितस्, तां च सुमुखीं परिणीतवान्
स्वप्नलब्धाम्बिकादेशैर् भ्रातृभिर् विहितेप्सितां । 154
तस्थौ च सुखसिद्ध्या 'इव तत्र पुण्यैकलब्धया
रूपान्तरोपागतया स तया सह दिव्यया । 155

Digitized by Google